

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. birželio 13 d.*

Sujungtose bylose T-218/03–T-240/03,

Cathal Boyle, gyvenantis Kilibegse (Airija), ir kiti 22 ieškovai, nurodyti priede, atstovaujami *SC P. Gallagher, SC A. Collins* ir *solicitor D. Barry*,

ieškovai,

palaikomi

Airijos, atstovaujamos *D. O'Hagan* ir *C. O'Toole*, padedamų *barrister D. Conlan Smyth*, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą G. Braun ir B. Doherty, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2003 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimą 2003/245/EB, susijusį su Komisijos gautais prašymais nustatyti didesnius IV daugiametės orientavimo programos tikslus siekiant pagerinti ilgesnių kaip dvylikos metrų ilgio laivų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas (OL L 90, p. 48) tiek, kiek jis atmeta ieškovų prašymus padidinti jų laivų pajėgumą,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS
TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. D. Cooke, teisėjai R. García-Valdecasas ir I. Labucka, posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. lapkričio 23 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- 1 Pagal 1997 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimo 97/413/EB dėl Bendrijos žuvininkystės sektoriaus restruktūrizavimo tikslų ir išsamių taisyklių laikotarpiu nuo 1997 m. sausio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d., siekiant pasiekti tvarią pusiausvyrą tarp išteklių ir jų naudojimo (OL L 175, p. 27) 4 straipsnio 2 dalį:

„Valstybėms narėms skirtose daugiametėse orientavimo programose pajėgumų padidinimas, išskirtinai susijęs su pagerinimu saugos srityje, kiekvienu konkrečiu atveju pagrindžia laivyno segmentų didesnių tikslų nustatymą, jei dėl to nepadidėja atitinkamų laivų žvejybos pastangos.“

- 2 Remiantis 1997 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimo 98/125/EB dėl Airijos žvejybos laivyno daugiametės orientavimo programos 1997 m. sausio 1 d. – 2001 m. gruodžio 31 d. laikotarpiui patvirtinimo (OL L 39, 1998, p. 41, toliau – POP IV) priedo 3.3 punktu:

„Valstybės narės gali bet kuriuo metu pateikti Komisijai saugos pagerinimo programą. Remdamasi Sprendimo 97/413 <...> 3 ir 4 straipsniais, Komisija

nusprendžia, ar tokia programa numatytas pajėgumų padidinimas pateisina atitinkamą didesnių POP IV tikslų nustatymą.

<...>“

- 3 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2792/1999, nustatančio išsamias Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės sektoriui taisykles ir tvarką (OL L 337, p. 10), 6 straipsnis įtvirtina:

„1. Laivynas atnaujinamas ir žvejybiniai laivai modernizuojami pagal šią antraštinę dalį. Kiekviena valstybė narė 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisijos tvirtinimui pateikia laivyno atnaujinimo ir modernizavimo nuolatinio monitoringo priemones. Pagal tokių priemonių sistemą valstybės narės turi įrodyti, kad naujų laivų įtraukimas ir senų išbraukimas iš laivyno valdomas taip, kad pajėgumai neviršija viso laivyno ir atitinkamų segmentų mastu daugiametėje orientavimo programoje nustatytų metinių tikslų, arba tam tikrais atvejais, kad žvejybos pajėgumai būtų palaipsniui mažinami – tam, kad būtų pasiekti tie tikslai.

Tokiose priemonėse ypač atsižvelgiama į tai, kad pajėgumai, išskyrus trumpesnių kaip 12 m ilgio laivų, bet ne tralerių, pajėgumus, kurie buvo sumažinti su viešąja pagalba, negali būti atstatyti.

2. Valstybės narės, aiškiai įvardijusios ir įvertinusios, gali prašyti padidinti pajėgumų planus ir leisti taikyti priemones, kurios pagerintų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas, jei tokios priemonės nepadidina atitinkamų išteklių naudojimo.

Tokią prašymą Komisija svarsto ir tvirtina 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Padidintus pajėgumus valstybė narė valdo, taikydama šio straipsnio 1 dalyje minėtas nuolatines priemones.“

- 4 2002 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimu 2002/70/EB, iš dalies keičiančiu Sprendimą 97/413 (OL L 31, p. 77), nuo 2002 m. sausio 1 d. buvo panaikinta Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis.

- 5 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 358, p. 59) 11 straipsnio 5 dalis numato:

„5 metų ir senesnių žvejybos laivų modernizavimas virš pagrindinio denio, skirtas saugai laive, darbo sąlygoms, higienai ir produkcijos kokybei gerinti, gali padidinti laivo talpą su sąlyga, kad tai nepadidina laivo žuvies sugavimo pajėgumo <...>.“
(Pataisytas vertimas)

Faktinės bylos aplinkybės

- 6 Ieškovai yra laivų, esančių Airijos žvejybos laivyno dalimi, savininkai.

- 7 Nuo 1999 m. iki 2001 m. tarp jūreivystės departamento (toliau – Departamentas) ir Komisijos vyko su Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi susijęs susirašinėjimas.

- 8 Šiuo laikotarpiu, o ypač 2001 m. lapkričio ir gruodžio mėnesiais, kiekvienas ieškovas, remdamasis Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi ir Sprendimo 98/125 priedo 3.3 punktu, paprašė Departamento gauti leidimą padidinti pajėgumą dėl pagerinimo, atlikto saugos srityje.

- 9 2001 m. gruodžio 14 d. laišku Departamentas paprašė Komisijos, remiantis Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi, Airijos laivyno kompleksinį segmentą padidinti 1304 tonomis bruto masės (toliau – TB), o pelaginį segmentą – 5335 TB. Šis laiškas papildė ankstesnį Departamento prašymą dėl dviejų laivų, kuris buvo išsiųstas Komisijai kaip „precedento reikšmę turėsianti byla“.

- 10 2001 m. gruodžio 14 d. laiške buvo nurodyta, kad jis išsiųstas remiantis 38 laivų savininkų, kurie perdirbo arba pakeitė savo laivus arba ketino tai padaryti, prašymais. Prie jo buvo pridėti su nagrinėjamais 38 laivais susiję išsamūs dokumentai. Iš prie šio laiško pridėtos lentelės matyti, kad 18 ieškovų yra tarp šių 38 savininkų.

- 11 2001 m. gruodžio 19 d. ir 21 d. laiškais Departamentas pateikė Komisijai informaciją dėl laivų, kurių savininkai yra kiti ieškovai.
- 12 2003 m. balandžio 4 d. Komisija priėmė sprendimą, susijusį su Komisijos gautais prašymais nustatyti didesnius POP IV tikslus siekiant pagerinti ilgesnių kaip dvylikos metrų ilgio laivų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas (OL L 90, p. 48, toliau – ginčijamas sprendimas).
- 13 Rezoliucinė sprendimo dalis yra suformuluota taip:

„Pirmas straipsnis

Prašymų priimtinumai

Prašymai nustatyti didesnius POP IV tikslus, susijusius su laivo talpa, yra laikomi priimtinais, jei atitinka toliau nurodytas sąlygas:

- 1) valstybė narė prašymus kiekvienu atskiru atveju išsiuntė iki 2001 m. gruodžio 31 dienos;
- 2) laivas yra tinkamai įregistruotas Bendrijos laivyno registre;

II - 1708

- 3) atitinkamas laivas yra ne mažesnis kaip 15 metrų ilgio;

- 4) laivo talpos padidinimas susijęs su atliktų arba atliksimų virš pagrindinio denio laivo modernizavimo darbų egzistuojančiame, įregistruotame, darbų pradžios momentu ne mažiau kaip penkerių metų amžiaus žvejybos laive. Jei laivas buvo prarastas jūroje, laivo talpos padidinimas turi būti susijęs su didesne talpa virš pakeičiančio laivo pagrindinio denio, palyginti su prarastu jūroje laivu;

- 5) laivo talpos padidinimas susijęs su saugos, navigacijos jūroje, higienos, produktų kokybės ir darbo sąlygų gerinimu;

- 6) neturi būti pakeista perdirbto laivo arba pakeičiančio laivo talpa žemiau laivo pagrindinio denio.

Prašymai nustatyti didesnius POP IV tikslus, susijusius su galingumu, yra nepriimtini.

2 straipsnis

Pagal 1 straipsnyje įtvirtintus kriterijus priimti prašymai yra nurodyti I priede.

Pagal 1 straipsnyje įtvirtintus kriterijus atmesti prašymai yra nurodyti II priede.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijos Karalystei, Airijai, Nyderlandų Karalystei, Švedijos Karalystei bei Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.“

- 14 Visų ieškovų laivai yra nurodyti ginčijamo sprendimo II priede esančiame „atmestų prašymų“ sąrašė.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 15 2003 m. spalio 13 d. ieškovų Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pareikšti ieškiniai buvo įregistruoti suteikiant numerius nuo T-218/03 iki T-240/03. Pirmosios instancijos teismo siūlymu ieškovai sutiko, kad šie ieškiniai būtų sujungti į vieną bylą.
- 16 2004 m. sausio 20 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininkas leido Airijai įstoti į bylą ieškovų reikalavimams palaikyti. 2004 m. kovo 10 d. Airija pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimą. Dėl šio paaiškinimo Komisija pateikė savo pastabas 2004 m. birželio 16 dieną.

- 17 2004 m. gruodžio 8 d. sprendimu Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija), taikydamas proceso organizavimo priemones, paprašė ieškovų pateikti visus dokumentus, galinčius patvirtinti, kad jie yra nagrinėjamų laivų savininkai. Ieškovai ši prašymą įvykdė.
- 18 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones, paprašė šalis pateikti tam tikrus dokumentus ir atsakyti į kai kuriuos raštu pateiktus klausimus. Pastarosios ši prašymą įvykdė.
- 19 Per 2005 m. lapkričio 23 d. posėdį buvo išklaustyti šalių žodiniai pasisakymai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.
- 20 Per posėdį šiuo klausimu išklausęs šalis, Pirmosios instancijos teismas, remdamasis savo procedūros reglamento 50 straipsniu, nusprendė šias bylas sujungti, kad būtų bendrai priimamas galutinis sprendimas.
- 21 Ieškovai ir Airija Pirmosios instancijos teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atmetami prašymai padidinti jų laivų pajėgumą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

22 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinius kaip nepriimtinius,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti ieškinius kaip nepagrįstus,
- priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtimumo

- 23 Komisija teigia, kad šie ieškiniai nepriimtini, nes ginčijamas sprendimas nėra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ieškovais EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme.
- 24 Taip pat ji tvirtina, jog kai kurie ieškovai neįrodė esantys nagrinėjamų laivų savininkai. Vis dėlto vykstant posėdžiui ji šį prieštaravimą atsiėmė.

Šalių argumentai

- 25 Pirmiausia Komisija nurodo, kad ginčijamas sprendimas yra skirtas atitinkamoms valstybėms narėms. Ieškovai nėra jo adresatai, jie nėra įvardyti sprendime ir jie nebuvo užmezgę jokio tiesioginio ryšio su Komisija.

- 26 Ginčijamas sprendimas buvo priimtas Airijai pateikus prašymą leisti padidinti viso jos laivyno pajėgumą. Nors Airijos valdžios institucijos savo prašymą grindė su konkrečiais laivais susijusiomis faktinėmis aplinkybėmis, negalima manyti, kad sprendimas iš tiesų buvo skirtas ieškovams.
- 27 Komisija teigia, kad ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs su ieškovais. Šis sprendimas yra su jais susijęs tik dėl to, kad jiems priklauso Airijoje esantys laivai. Ginčijamas sprendimas nekelti grėsmės jų nuosavybės teisei į šiuos laivus, ir jie ir toliau gali žvejoti savo dabartiniais laivais (1985 m. sausio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją*, 11/82, Rink. p. 207, 13 punktas). Komisija priduria, kad net darant prielaidą, kad Airijoje žvejybos laivų savininkų grupė yra visiškai uždara, ginčijamas sprendimas dėl to nebūtų susijęs su ieškovais labiau nei su bet kuriuo kitu žvejybos laivo Airijoje savininku.
- 28 Dėl fakto, jog ginčijamo sprendimo II priede yra nurodyti ieškovų laivai, Komisija teigia, kad tokia nuoroda išplaukia tik iš sprendimo faktinių aplinkybių (1996 m. liepos 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Weber prieš Komisiją*, T-482/93, Rink. p. II-609).
- 29 Komisija atmets ieškovų šio sprendimo 27 punkte nurodytą sąsają su sprendimu *Piraiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją*, jos nuomone, pagrįstą klaidingu faktiniu ir teisiniu argumentavimu, kad jie „Komisijai perdavė individualius prašymus dėl papildomų pajėgumų“.
- 30 Iš Pirmosios instancijos teismo praktikos matyti, jog akto visuotinio taikymo ir norminio pobūdžio nepaneigia galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti asmenų, kuriems jis taikomas tam tikru momentu, skaičių ar netgi tapatybę, jei aišku, kad jis jiems taikomas atsižvelgiant į nagrinėjamame akte remiantis jo tikslu apibrėžtas

objektyvias teisines ar faktines aplinkybes. Nepakaks įrodyti, kad nagrinėjamas aktas taikomas tik „uždaram subjektų ratui“ (1996 m. lapkričio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Roquette Frères prieš Tarybą*, T-298/94, Rink. p. II-1531, 41 ir 42 punktai). Bet kuriuo atveju šioje byloje su konkrečiais laivais susijusių asmenų grupė negali būti galutinai nustatyta, nes laivo savininkas gali pasikeisti.

- 31 Komisijos nuomone, sprendimas taip pat nėra konkrečiai susijęs su ieškovais Pirmosios instancijos teismo praktikos prasme (2001 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Comafrika et Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ir T-225/99, Rink. p. II-1975, 96 punktas). Vienintelis ginčijamo sprendimo teisinis poveikis yra Airijos laivyno pajėgumo padidinimas 203 TB (žr. Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį). Nors įrodymo pareiga tenka ieškovams, jie visiškai nepaiškina, kokį poveikį jiems daro ginčijamas sprendimas. Be to, jie negali tvirtinti, kad šis sprendimas pakeitė jų teisinę padėtį.
- 32 Diskusija dėl tiesioginio poveikio šiuo atveju susiveda į paprastą klausimą, ką Komisija padarė ieškovų atžvilgiu. Komisija taip pat pastebi, kad jei ginčijamas sprendimas iš tiesų būtų turėjęs savaiminį poveikį, ieškovai jau būtų jį pajutę.
- 33 Airijos valdžios institucijos turėtų nuspręsti, kaip naudoti pajėgumo padidinimą ir kaip elgtis prašymų dėl pajėgumo, viršijančio Komisijos leistą lygį, atžvilgiu (žr. Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnio 2 dalį). Todėl bet koks sprendimas dėl konkrečių laivų lemtų Airijos valdžios institucijų papildomų normų taikymą ir nebūtų visiškai savaiminis.

- 34 Komisija ginčija ieškovų argumentą, jog ji priėmė sprendimą dėl individualių laivų. Ji nepritaria, kad jų pateiktas pavyzdys dėl I priede nurodytam laivui skirto pajėgumo padidinimo perskirstymo kitam laivui yra tinkamas. Pirmiausia prašymų, skirtų Komisijai, ir valstybei narei adresuotų prašymų turinys yra skirtingas. Pagaliau nors I priede nurodyto laivo savininkas gali teigti, kad jis turi teisėtų lūkesčių, susijusių su prašymų, kuriuos jis dėl savo laivo licencijos pateikė nacionaliniu lygmeniu, patenkinimu, neigiamo sprendimo atveju nėra šių teisėtų lūkesčių ekvivalento. Viena vertus, net jei Komisija atmeta prašymus nustatyti didesnius pajėgumo tikslus visam laivynui, vis dėlto individualių laivų dydis gali būti padidintas, nes valstybė vis dar galėtų patenkinti prašymus dėl pajėgumo padidinimo, atsižvelgdama į POP IV nustatytas aukščiausias ribas. Konkrečiai kalbant, Airijoje egzistuoja pajėgumo atsargos. Kita vertus, Airijoje egzistuoja pajėgumo rinka, taigi savininkas visada gali nusipirkti papildomo pajėgumo naujam laivui. Priešingai nei teigia ieškovai, tokios rinkos buvimas yra svarbus, nes jis parodo, kad neigiamas Komisijos sprendimas nebūtinai reiškia neigiamą sprendimą Airijos valdžios institucijoms adresuotų individualių subjektų prašymų atžvilgiu.
- 35 Komisija priduria, kad daugelis ieškovų galėjo žvejoti iki ginčijamo sprendimo priėmimo dienos. Kitaip sakant, daugelis ieškovų ilgą laikotarpį iki ginčijamo sprendimo priėmimo naudojo papildomo pajėgumo teikiama ekonomine nauda. Be to, priėmus minėtą sprendimą daugelis ieškovų galėjo ir toliau žvejoti. 2003 m. spalį Airijos žuvininkystės ministras konstatavo, kad penkiems iš ieškovų turėtų laivų buvo suteiktos licencijos. Kitiems ieškovams priklausantiems laivams licencijos buvo išduotos 2004 metais.
- 36 Be to, atsakydama į ieškovų argumentą, pagal kurį Komisija paprasčiausiai galėjo leisti Airijai padidinti pajėgumą 203 TB nenurodydama konkrečių laivų, Komisija pažymi, kad tai nepakeistų sprendimo teisinio poveikio, nustatyto teisės aktais, kuriais remiantis šis sprendimas buvo priimtas, o ne apibrėžto ginčijamo sprendimo forma (1980 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Calpak ir Società emiliana lavorazione frutta prieš Komisiją*, 789/79 ir 790/79, Rink. p. 1949, 7 punktą).

- 37 Dėl Airijos argumento, jog ieškovai dėl politikos, taikomos įtraukimui į Airijos laivyną ir išbraukimui iš jo, patyrė labai dideles išlaidas (žr. šio sprendimo 41 punktą), Komisija konstatuoja, kad ieškovai minėto argumento nenurodė ir jis yra pavėluotas. Be to, šis argumentas paneigtų ieškovų teiginį, parodydamas, kad bet kokia galima neigiama pasekmė jų atžvilgiu išplaukia iš nacionalinės teisės aktų, o ne iš ginčijamo sprendimo. Airijos teisės aktai galėtų perteikti tam tikras Bendrijos teisės normas, bet jie nėra ginčijamą sprendimą įgyvendinantys teisės aktai.
- 38 Tai patvirtintų ir 2003 m. lapkritį Airijos priimta nauja licencijų žvejybos laivams išdavimo tvarka (Policy Directive 2/2003). Ši politika nėra savaiminė ginčijamo sprendimo pasekmė ir įrodo, kad Airijos valdžios institucijos turi tam tikrą diskreciją taikyti nacionalinės teisės aktus licencijų srityje.
- 39 Ieškovai tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra konkrečiai ir tiesiogiai su jais susijęs.
- 40 Dėl tiesioginio poveikio jie būtent pabrėžia, kad Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnio 2 dalis (žr. šio sprendimo 33 punktą) ginčijamo sprendimo priėmimo metu negaliojo. Bet kuriuo atveju tai, kad šis straipsnis numato, jog visą padidintą pajėgumą valdo valstybė narė, turėtų būti laikoma tik paprastu reikalavimu valstybėms narėms imtis bet kurio priimto teigiamo sprendimo įgyvendinimui būtinų priemonių.
- 41 Airija teigia, kad ginčijamo sprendimo teisinis poveikis – aiškiai atmesti ieškovų prašymus gauti leidimą padidinti laivo talpos pajėgumą dėl su sauga susijusių priežasčių, remiantis šio sprendimo 1 straipsnyje įtvirtintais kriterijais. Tai parodo,

kad ieškovai turėtų patirti labai dideles išlaidas, nes jie būtų priversti gauti pajėgumo, kad kompensuotų saugai priskirtą talpą, dėl kurios ir buvo pateikti prašymai.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 42 Pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali tokiomis pačiomis sąlygomis pareikšti ieškinį dėl jam skirtą sprendimo arba sprendimo, kuris, nors ir būtų kitam asmeniui skirtą reglamento ar sprendimo formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.
- 43 Kadangi ginčijamas sprendimas buvo skirtas Airijai ir kitoms konkrečioms valstybėms, reikia patikrinti, ar jis yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ieškovais.
- 44 Sprendžiant klausimą, ar ginčijamas sprendimas yra konkrečiai susijęs su ieškovais, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką nesantys sprendimo adresatais asmenys gali teigti, kad sprendimas yra su jais konkrečiai susijęs, tik tuo atveju, kai dėl tam tikrų individualių jų savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš visų kitų asmenų, sprendimas yra su jais susijęs ir todėl juos individualizuoja panašiai kaip sprendimo adresatą (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223 ir šio sprendimo 27 punkte cituoto Teisingumo Teismo sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją* 11 punktas; 1995 m. balandžio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ASPEC ir kt. prieš Komisiją*, T-432/93, Rink. p. II-1281, 62 punktas).

- 45 Šiuo požiūriu primintina, kad ginčijamame sprendime Komisija pateikė savo nuomonę dėl valstybių narių prašymų, kuriais siekiama, kad būtų bendrai nustatyti didesni jų tikslai pagal POP IV. Vis dėlto Komisijai pateiktą su nacionaliniu Airijos laivynu susijusį prašymą dėl padidinimo sudarė laivų savininkų, t. y. ir ieškovų, individualūs prašymai.
- 46 Taip pat reikia konstatuoti, kad Komisija, taikydama Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį, privalėjo šiuos atskirus prašymus nagrinėti „kiekvieniu konkrečiu atveju“ (taip pat žr. ginčijamo sprendimo 2 konstatuojamąją dalį). Ji savo rašytiniuose dokumentuose pažymėjo, kad kiekvieno Airijos prašyme nurodyto laivo padėtį ji nagrinėjo „kiekvieniu konkrečiu atveju“ ir per posėdį ji patvirtino, kad posakis „kiekvieniu konkrečiu atveju“ reiškia „dėl kiekvieno laivo“ atskirai. Šiuo atžvilgiu konstatuotina, jog Nyderlandų „bendrą prašymą“ Komisija atmetė dėl to, kad jis nebuvo „detalizuotas kiekvienu konkrečiu atveju“.
- 47 Be to, ginčijamo sprendimo I priede („priimti prašymai“) ir II priede („atmesti prašymai“) Komisija išvardija konkrečius laivus. Taigi visi ieškovų laivų pavadinimai yra įrašyti į II priedą.
- 48 Nors ginčijamas sprendimas buvo skirtas konkrečioms valstybėms narėms, konstatuotina, kad jis yra susijęs su grupe apibrėžtų laivų. Todėl ginčijamas sprendimas turi būti laikomas sudarytas iš visumos individualių sprendimų, kurių kiekvienas daro poveikį minėtų laivų savininkų, t. y. ir ieškovų, teisei padėčiai (pagal analogiją žr. 1971 m. gegužės 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *International Fruit Company ir kt. prieš Komisiją*, nuo 41/70 iki 44/70, Rink. p. 411, 17–22 punktus).
- 49 Pirmosios instancijos teismas mano, jog nagrinėjamų laivų savininkų skaičius ir tapatybė buvo nustatyti ir galėjo būti patikrinti netgi prieš priimant ginčijamą sprendimą ir kad Komisija galėjo žinoti, jog jos sprendimas padarys poveikį tik

minėtų savininkų interesams ir jų padėčiai. Ginčijamas sprendimas yra susijęs su uždaru ratu asmenų, kurie buvo apibrėžti jį priimant ir kurių teises Komisija siekė reglamentuoti. Iš to matyti, kad taip sukurta faktinė padėtis ieškovus išskiria iš visų kitų asmenų ir todėl juos individualizuoja panašiai kaip sprendimo adresatą (1965 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Toepfer ir Getreide-Import prieš EEB Komisiją*, 106/63 ir 107/63, Rink. p. 525, 533 punktas).

- 50 Dėl klausimo, ar ginčijamas sprendimas yra konkrečiai susijęs su ieškovais, primintina, kad nusistovėjusioje teismų praktikoje įtvirtinti du kumuliatyvūs tiesioginio poveikio kriterijai EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme.
- 51 Pirmiausia nagrinėjamas aktas turi daryti tiesioginį poveikį asmens teisei padėčiai. Antra, šis aktas neturi palikti jokios diskrecijos jo adresatams, atsakingiems už jo įgyvendinimą, kuris yra visiškai savaiminis ir išplaukia tik iš Bendrijos teisės aktų netaikant kitų papildomų nuostatų (1998 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dreyfus prieš Komisiją*, C-386/96 P, Rink. p. I-2309, 43 punktas ir 2000 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DSTV prieš Komisiją*, T-69/99, Rink. p. II-4039, 24 punktas). Antruoju kriterijumi reikalaujama sąlyga taip pat yra tenkinama, jei valstybės narės turima galimybė neįgyvendinti akto yra tik teorinė, nesant abejonės dėl jos ketinimų veikti pagal šį aktą (minėto sprendimo *Dreyfus prieš Komisiją* 44 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. šio sprendimo 27 punkte minėto sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją* 8–10 punktus).
- 52 Šiuo atveju aišku, kad Komisija buvo vienintelė institucija, įgaliota priimti sprendimą remiantis Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi. Joks kitas administracinis subjektas, taip pat ir Airijos valdžios institucijos, negalėjo, remdamiesi šia nuostata, leisti padidinti pajėgumą dėl pagerinimo saugos srityje.

- 53 Be to, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 46 punkte, Komisija iš tiesų sprendimus dėl prašymų padidinti nagrinėjamų laivų pajėgumą priimtino priėmė „kiekvienam konkrečiam atveju“. Iš tikrųjų į kiekvieną laivo savininko suformuluotą prašymą pateikiamas aiškus atsakymas ginčijamo sprendimo prieduose, t. y. I priede nurodytiems laivams numatomi specifiniai laivo talpos padidinimai, o II priede išvardytiems laivams neleidžiamas joks laivo talpos padidinimas. Taigi ginčijamam sprendimui yra aiškiai išreiškiama pozicija dėl to, ar jo prieduose nurodytiems laivams gali būti taikoma Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis.
- 54 Ginčijamame sprendime Komisija, būdama vienintelė kompetentinga institucija nagrinėjamu klausimu, galutinai pasisako dėl prašymų, susijusių su tam tikrų konkrečių laivų pajėgumo padidinimu, priimtino atsizvelgiant į Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje nurodytas išimties taikymo sąlygas. Ginčijamam sprendimui konstatuojant, kad ieškovams priklausantys laivai neatitiko kriterijų, jis pastariesiems turi tiesioginį ir galutinį poveikį atimdamas iš jų galimybę pasinaudoti Bendrijos teisės priemone. Iš to reikia padaryti išvadą, kad toks sprendimas yra tiesiogiai susijęs su ieškovais.
- 55 Reikia pridurti, kad atsizvelgiant į valstybių narių pareigą įgyvendinti Bendrijos teisę, jos buvo įpareigosotos atitinkamiems laivams suteikti I priede nurodytus padidinius. Konkrečiai kalbant, jos negalėjo papildomo pajėgumo, Komisijos suteikto I priede nurodytam laivui, paskirti II priede įvardytam laivui. Taigi II priede nurodyti laivai, t. y. ir ieškovų laivai, neturi teisės į pajėgumo padidinimą dėl pagerinimo saugos srityje. Jeigu leisti padidinti pajėgumą gali tik Komisija, ji galutinai ir nusprendė dėl laivų padėties.
- 56 Kadangi tik Komisija turi kompetenciją taikyti Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį, minėtas ginčijamo sprendimo poveikis išplaukia tik iš Bendrijos teisės aktų. Nacionalinės valdžios institucijos neturi jokios diskrecijos įgyvendindamos pareigą

vykdyti šį sprendimą. Skiriant papildomą pajėgumą saugos srityje, jos neturi nei pasirinkimo, nei veikimo laisvės ir turi šį sprendimą įgyvendinti visiškai automatiškai, netaikydamos kitų papildomų nuostatų.

- 57 Atitinkami šalių argumentai dėl praktinio ginčijamo sprendimo poveikio nagrinėjamiems laivams šiuo požiūriu yra nesvarbūs. Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismas mano, jog ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai susijęs su ieškovais, nes juo atmetama galimybė, kad nagrinėjami laivai bus pasirinkti leidžiant padidinti pajėgumą pagal Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį, nesvarbu, kokia yra reali laivų padėtis, o būtent, ar jie žvejojo iki ir po ginčijamo sprendimo priėmimo.
- 58 Šio sprendimo 52–56 punktuose išdėstytų teiginių nepaneigia Komisijos argumentas, kad Airija teoriškai gali nuspręsti suteikti ieškovų laivams papildomo pajėgumo. Tokio pobūdžio nacionalinis sprendimas nepanaikintų ginčijamo sprendimo savaiminio taikymo. Pagal Bendrijos teisę su ginčijamo sprendimo taikymu teisiškai jis liktų nesusijęs. Šis nacionalinis sprendimas dar kartą pakeistų ieškovų padėtį, panaikindamas jiems būtinybę pirkti pakaitinį pajėgumą. Šis antras ieškovų teisinės padėties pakeitimas būtų tik nacionalinio sprendimo, o ne ginčijamo sprendimo vykdymo, pasekmė.
- 59 Dėl Komisijos argumento, kad ieškovės galėjo išvengti neigiamų pasekmių nusipirkdamos papildomo pajėgumo rinkoje, jis visiškai nepaneigia ginčijamo sprendimo tiesioginio poveikio, o juo parodoma, kad sprendimas lėmė būtinybę ieškovėms imtis priemonių dėl ginčijamo sprendimo pasikeitus padėčiai.
- 60 Iš to reikia padaryti išvadą, kad Komisijos nurodytas pagrindas dėl nepriimtimumo turi būti atmetas.

- 61 Vis dėlto, atsižvelgdamas į Airijos atsakymus į taikant proceso organizavimo priemones pateiktus klausimus, Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva iškėlė klausimą, ar šiuo atveju keturi ieškovai turėjo suinteresuotumą pareikšti ieškinį (žr. šio sprendimo 17 punktą). O būtent turima omeny Thomas Faherty (T-224/03), *Ocean Trawlers Ltd* (T-226/03), Larry Murphy (T-236/03) ir *O'Neill Fishing Co. Ltd* (T-239/03).
- 62 Iš šių atsakymų matyti, kad šių keturių ieškovų prašymai buvo pagrįsti jų ketinimu tuo metu statyti laivus ir jiems suteikti ginčijamo sprendimo II priede nurodytus pavadinimus. Vis dėlto šie ieškovai nepradėjo statyti minėtų laivų, taigi ginčijamo sprendimo priėmimo momentu jie nebuvo nagrinėjamų laivų savininkais. Iš to darytina išvada, kad minėti ieškovai neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Bet kuriuo atveju ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai su jais susijęs, nes nagrinėjami laivai neegzistuoja.

Dėl esmės

- 63 Ieškovai nurodo tris pagrindus savo ieškiniui pagrįsti. Pirmasis pagrindas susijęs su Komisijos kompetencijos nebuvimu, antrasis – su nemotyvavimu, o trečiasis – su vienodo požiūrio principo pažeidimu. Pirmiausia reikia išnagrinėti pirmąjį ieškinio pagrindą.

Šalių argumentai

- 64 Visų pirma ieškovai pažymi, kad jų prašymai susiję su pagerinimu saugos srityje, atliktu pagal 1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvą 93/103/EB dėl būtiniausių

saugos ir sveikatos reikalavimų, dirbant žvejybos laivuose (OL L 307, p. 1), ir Toremolinoso konvenciją. Daugelis ieškovų paprasčiausia turimus laivus pakeitė naujais. Bylose T-220/03, *Cavankee Fishing Co. Ltd prieš Komisiją*, ir T-227/03, *Brendan Gill prieš Komisiją*, ieškovai pirmiausia perdirbo savo laivus ir todėl paprašė laivų talpos padidinimo. Vėliau jie pakeitė savo laivus ir taip pat paprašė naujų laivų talpos padidinimo.

65 Ieškovai tvirtina, jog Komisija kompetenciją įgyvendino pagal Sprendimo 97/413 3 ir 4 straipsnius ir Sprendimo 98/125 priedo 3.3 punktą, todėl ši kompetencija buvo apribota Sprendimo 97/413 nuostatų. Iš pastarojo sprendimo matyti, kad vieninteliai klausimai, kuriuos galėjo nagrinėti Komisija, pareikšdama nuomonę dėl kiekvieno prašymo, buvo, pirma, ar siūlomas pajėgumo padidinimas atsirado išskirtinai dėl pagerinimo saugos srityje ir, antra, ar jis lėmė atitinkamų laivų žvejybos pastangų išaugimą. Iš to darytina išvada, kad Sprendimo 97/413 4 straipsnis neleido Komisijai taikyti kai kurių ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytų kriterijų.

66 Ieškovai neginčija ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 ir 3 dalyse įtvirtintų kriterijų.

67 Priešingai, kalbant apie ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje numatytą kriterijų, būtent nustatantį, kad laivas turi būti tinkamai įregistruotas Bendrijos laivyno rejestre (toliau – antrasis kriterijus), ieškovai tvirtina, jog šio nėra nei Sprendime 97/413, nei Sprendime 98/125. Kadangi juo siekiama apriboti galimybę prašyti padidinti pakeičiančių laivų pajėgumą dėl pagerinimo saugos srityje, antrasis

kriterijus yra visiškai nepagrįstas, nes Sprendimas 97/413 ir Sprendimas 98/125 nedraudžia, kad prašymai dėl pakeičiančių laivų būtų patenkinti.

- 68 Dėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 4 dalyje įtvirtinto kriterijaus, pagal kurį laivo talpos padidinimas turi būti susijęs su atliktais arba atliksimais laivo modernizavimo darbais virš pagrindinio denio jau egzistuojančiame, įregistruotame, darbų pradžios momentu ne mažiau kaip penkerių metų amžiaus žvejojimo laive (toliau – ketvirtasis kriterijus), jis taip pat nebus pateisinamas Sprendimo 97/413 ir Sprendimo 98/125 atžvilgiu.
- 69 Pirmiausia ieškovai primena, kad šios nuostatos neapriboja jau egzistuojančių įregistruotų laivų pagerinimo saugos srityje. Jie pabrėžia, kad laivo amžiaus sąvoka visiškai nesusijusi su Tarybos įtvirtintu „žvejojimo pastangų“ apibrėžimu. Taigi Komisija, priimdama sprendimus remiantis Sprendimu 97/413 suteiktais įgaliojimais, yra nekompetentinga atsižvelgti į laivų amžių.
- 70 Antra, Sprendimas 97/413 nereikalauja, kad pradedant darbus laivui būtų ne mažiau kaip penkeri metai. Atrodo, kad pastarasis reikalavimas nustatytas remiantis Reglamento Nr. 2371/2002 11 straipsnio 5 dalimi, kuri, akivaizdu, negali reglamentuoti POP IV valdymo.
- 71 Trečia, pagerinimas saugos srityje neapsiriboja modernizavimo darbais virš pagrindinio denio. Komisija neturėjo jokios kompetencijos atmesti kokią nors darbų kategoriją. Konkrečiai kalbant, pajėgumo padidinimą, susijusį su darbais virš pagrindinio denio, gali išskirtinai lemti pagerinimas saugos srityje, pavyzdžiui, kai dėl jų padidinamas antvandeninio borto dydis ir laivo plūdumas.

- 72 Be to, Komisija argumentavo bendrai, nesiremdama kiekvieno jai pateikto prašymo konkrečiomis sąlygomis. Ieškovai mano, kad darbai žemiau pagrindinio denio gali kuo puikiau lemti pajėgumo padidinimą, susijusį išskirtinai su pagerinimu saugos srityje. Atskirai nepasisakydama dėl kiekvieno prašymo, Komisija akivaizdžiai pažeidė jai nustatytą pareigą nagrinėti prašymus kiekvienu atveju atskirai.
- 73 Ketvirta, kalbant apie išimtį dėl jūroje prarastų laivų, pastaroji būtų taikoma tik Komisijos *ultra vires* priimtam sprendimui taikyti Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį tik egzistuojantiems, įregistruotiems, darbų pradžios momentu ne mažiau kaip penkerių metų amžiaus laivams. Be to, ši išimtis nesutampa su Komisijos argumentais, kad nauji laivai, pakeičiantys jūroje prarastus laivus, padidina žvejybos pastangas.
- 74 Kalbant apie ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 6 dalyje numatytą kriterijų, įtvirtinantį, kad perdirbto arba pakeičiančio laivo talpa virš laivo pagrindinio denio neturi būti pakeista (toliau – šeštasis kriterijus), ieškovai pažymi, kad jis yra visiškai tiesiogiai nesusijęs su klausimu, ar atitinkamas pasiūlymas padidinti pajėgumą, pateiktas pagal Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį, atitinka šios nuostatos reikalavimus.
- 75 Airija pritaria ieškovų argumentams. Ji mano, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2–5 dalyse nurodyti kriterijai (žr. šio sprendimo 13 punktą) neturi teisėto pagrindo ir buvo nustatyti *ultra vires* Sprendimo 97/413 atžvilgiu.

- 76 Dėl Komisijos argumento, pagal kurį Airija prašė daug didesnio laivyno laivų talpos padidinimo, palyginti su tuo, kurio pageidavo kitos valstybės narės, ieškovai mano, kad jis visiškai nesvarbus šiuo atveju.
- 77 Komisija visų pirma tvirtina, kad visose bylose nauji laivai yra didesni už tuos, kuriuos jie turi pakeisti. Kai kuriais atvejais buvo pasiūlyta atsisakyti tam tikro skaičiaus senų laivų, siekiant įtraukti naujus. Šis pajėgumas kartais būna paskirstytas skirtingiems laivams, todėl kartais sunku tiesiogiai palyginti laivus. Komisija priduria, kad jei laivų dydžio padidinimą galima apibūdinti procentais, jis visada yra didelis, t. y. rečiau mažesnis nei 30 %, o dažniausiai nuo 70 % iki 90 %. Komisija papildo, kad Airijos prašytas pajėgumo padidinimas būtų reiškęs, jog Airijos laivyno laivų talpa padidės 11 %.
- 78 Komisija teigia, kad Taryba paliko galimybę padidinti valstybės narės laivyno pajėgumą dėl saugos priežasčių. Vis dėlto ši galimybė, atsižvelgiant į Sprendimo 97/413 tikslą nekeisti žvejybos laivyno dydžio arba jį sumažinti, yra bendro principo išimtis ir turi būti aiškinama siaurai.
- 79 Galiausiai Komisija mano, kad ginčijami kriterijai aiškiai ar numanomai išplaukia iš taikytinų teisės aktų nuostatų. Ji nesutinka, jog nustatydama šiuos kriterijus ginčijamame sprendime ji viršijo savo galias.
- 80 Ji primena, kad žemės ūkio srityje, įskaitant ir žuvininkystę, Bendrijos institucijos turi plačią diskreciją (1994 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Crispoltoni ir kt.* C-133/93, C-300/93 ir C-362/93, Rink. p. I-4863, 42 punktą ir 2001 m. liepos

12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Jippes ir kt.*, C-189/01, Rink. p. I-5689, 80 punktas).

- 81 Dėl antrojo kriterijaus Komisija pažymi, kad ieškovai aiškiai nepaaiškina, kodėl jis yra kritikuotinas. Nors šis kriterijus nėra aiškiai nurodytas Sprendime 97/413 ir Sprendime 98/125, jo buvimas yra numanomas. Airijos prašymu buvo siekiama gauti leidimą padidinti jos žvegybos laivyno pajėgumą. Iš 1998 m. rugsėjo 30 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2090/98 dėl Bendrijos žvegybos laivų rejestro 1 straipsnio matyti, kad šį rejestrą sudaro paprastas sąrašas žvegybos laivų, apibrėžtų 1992 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3760/92, nustatančio Bendrijos žuvininkystės ir akvakultūros sistemą (OL L 389, p. 1), 3 straipsnyje.
- 82 Būtų keista, kad Airijos žvegybos laivyno pajėgumas galėtų būti padidintas atsižvelgiant į tuos laivus, kurie nėra žvegybos laivai arba nėra įregistruoti Airijoje. Būtent dėl šios priežasties Sprendimo 98/125 6 straipsnis numato, kad pagal tuo metu galiojusiu reglamentu dėl rejestro numatytą procedūrą Airija turi informuoti Komisiją apie bet kokią pasikeitimą, susijusį su jos laivynu ir žvegybos pastangomis.
- 83 Komisija pastebi, jog ieškovų kaltinimas dėl antrojo kriterijaus yra susijęs su reikalavimu, numatančiu, kad laivai neturi būti nauji, kuris bus pagrįstas toliau nurodytais argumentais (šio sprendimo 87–94 punktai).
- 84 Dėl ketvirtojo kriterijaus (žr. šio sprendimo 13 punktą) Komisija mano, kad ji apibrėždama jį neviršijo savo kompetencijos ribų.

- 85 Pirmiausia, kalbant apie netaikymą naujiems laivams, ji pažymi, kad Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis numatė, kad padidinti pajėgumą, kai tai susiję su pagerinimu saugos srityje, leidžiama tik tuo atveju, jei nėra padidinamos atitinkamų laivų žvejybos pastangos. Šis apribojimas, į kurį ieškovai savo duplike nuolat neatsižvelgia, atitinka Sprendimo 97/413 bendrą tikslą, t. y. sumažinti kiekvienos valstybės narės laivyno sugaunamų žuvų kiekį.
- 86 Komisijos nuomone, iš esmės yra pripažinta, kad nauji laivai yra efektyvesni už tuos, kuriuos jie pakeičia, todėl net jei jų talpa ar galia išlieka nepakitusios, realus naujo laivo pajėgumas yra didesnis. Taigi dėl naujo laivo įtraukimo neišvengiamai „padidėja atitinkamų laivų žvejybos pastangos“ ir todėl jam netaikoma Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis.
- 87 Ieškovai išplečia Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje esančio žodžio „pagerinimas“ reikšmę, siekdami įtraukti ir visišką laivo pakeitimą kitu. Tačiau naujo laivo pajėgumas bus didesnis nei laivo, kurį jis pakeičia, ne vien dėl saugos srityje atlikto pagerinimo, bet ir dėl jo aukštesnio techninio lygio apskritai. Todėl neįmanoma teigti, kad ieškovų laivų pajėgumo padidinimas buvo „išskirtinai“ susijęs su pagerinimu saugos srityje, kaip to reikalauja ši nuostata.
- 88 Komisijos nuomone, netgi jei laivo talpa ir galia yra vienodos, naujas laivas yra pranašesnis už senąjį atsižvelgiant į toliau nurodytus veiksnius:

— elektroninių įrenginių naudojimą žuvims aptikti ir tiksliai išmatuoti tralo gylį ir greitį,

- mažesnio degalų kiekio sunaudojimą,

- varomojo veleno veiksmingumo padidėjimą ir tinklo hidrodinaminių savybių pagerinimą, leidžiantį laivui tokiu pačiu galingumu traukti didesnę tinklą buksyru,

- galingesnių denio įrenginių, leidžiančių dažniau ištraukti tinklą, naudojimą (didesniuose laivuose denio įrenginiai veikia naudojant papildomus variklius, kurie neįskaičiuojami į laivo galingumą),

- motorinių mechanizmų išskleidžiant lynus naudojimą, leidžiantį vienu kartu nuleisti ir ištraukti daugiau kabliukų.

⁸⁹ Komisija priduria, kad Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi nesiekama įtvirtinti naujų žvejybos laivų įtraukimo į laivyną procedūros. Šiuos laivus reglamentuoja įtraukimo į laivyną ir išbraukimo iš jo sistema, į kurią galima rasti nuorodą Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnyje ir Sprendimo 97/413 6 straipsnyje. Remiantis ieškovų aiškinimu, reikėtų, kad kiekvienas laivas, nesvarbu, kokio jis amžiaus, gali būti bet kada pakeistas kitu (pavyzdžiui, byloje T-222/03 nagrinėjamas laivas *Mark Amay*, kuris buvo pastatytas 2000 m., o jau po dvejų metų buvo pakeistas kitu laivu, kuris už pirmąjį buvo beveik 50% didesnis). Tačiau toks aiškinimas lemtų laipsnišką laivyno augimą ir netgi galėtų kelti pavojų saugumui jūroje. Laivų statytojai ir savininkai būtų suinteresuoti statyti kuo didesnės talpos ir galingumo laivus, taupydami saugos įrenginių sąskaita.

- 90 Be to, Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalies tikslas yra leisti padidinti pajėgumą, susijusį su „pagerinimu saugos srityje“. Į laivo amžių Komisija atsižvelgia ne abstrakčiai, o kaip į aplinkybę, leidžiančią nustatyti, ar šiam laivui buvo reikalingas pagerinimas saugos srityje. Naujas laivas atitiktų naujas saugos normas. Todėl naujų laivų saugos įrenginiams nereikalingas didelis pagerinimas.
- 91 Ieškovų nurodytas susirašinėjimas tarp Airijos ir Komisijos yra tik paprastas prašymas suteikti informacijos. Savo laiškuose Komisija neišvardijo visų taikomų kriterijų ir neturėjo priežasties tai daryti.
- 92 Antra, dėl penkerių metų kriterijaus Komisija nurodo, kad amžiaus riba turi būti nustatyta siekiant objektyviai apibrėžti „naujo laivo“ ir „egzistuojančio laivo“ sąvokas. Penkerių metų laikotarpį ji nustatė atsižvelgdama į tai, kad žvejybos laivo vidutinis naudojimo terminas yra nuo 20 iki 25 metų ir kad paprastai jis neturi būti modernizuotas per pirmuosius penkerius metus. Komisija pažymi, jog ji nemano, kad Reglamento Nr. 2371/2002 11 straipsnio 5 dalis yra penkerių metų laikotarpio teisinis pagrindas. Vis dėlto ši pastaroji nuostata atspindi Komisijos požiūrį šiuo klausimu. Jos nuomone, teisės aktuose yra nustatyta numanoma penkerių metų riba.
- 93 Trečia, dėl kriterijaus, pagal kurį darbai turi būti atlikti virš pagrindinio denio, Komisija nurodo, kad pagal Archimedo principą laivo išlaikomas svoris atitinka panirusios korpuso dalies išstumto vandens kiekį. Bet koks korpuso padidinimas neišvengiamai padidintų ir išstumto vandens kiekį, o dėl to ir svorį, kurį laivas galėtų išlaikyti. Taigi korpuso padidinimas reikštų laivo padidinimą, o todėl ir žvejybos pastangų išaugimą. Komisija paaiškina, jog dėl to ji manė, kad turio žemiau pagrindinio denio padidinimas savaime lemtų žvejybos pastangų išaugimą ir todėl prieštarautų Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 daliai.

- 94 Priešingai, pagerinimas virš pagrindinio denio paprastai nepadidina laivo pajėgumo ir būtų labiau susijęs su sauga. Komisijos nuomone, neįmanoma labai padidinti laivo svorio virš pagrindinio denio, nes tai turėtų neigiamą poveikį laivo stabilumui. Žuvų triumai negalėtų būti įrengti virš pagrindinio denio, kuris iš esmės skirtas darbui ir gyvenamosioms patalpoms.
- 95 Ieškovų tvirtinimas, kad dėl saugos įrenginių virš pagrindinio denio laivas visada tampa nestabilus, yra per daug bendras. Tokių įrenginių poveikis laivo stabilumui priklauso nuo laivo. Komisijos teigimu, tam tikrais atvejais galima šiek tiek svorio pridėti virš pagrindinio denio.
- 96 Komisija triplike priduria, kad priešingai nei teigia ieškovai, ji nagrinėjo kiekvieną atvejį atskirai. Šiuo požiūriu ji nurodo suradusi klaidą dokumentuose, susijusiuose su laivu, turėjusiu pakeisti *Áine* (byla T-223/03). Komisija taip pat pažymi, kad ji turėjo argumentuoti bendrai, nes ji pateikė atsiliepimus į ieškinį 23 byloje.
- 97 Ketvirta, Komisija teigia, kad nors mažiau nei penkerių metų laivui neturėtų prireikti būti modernizuotam ar pakeistam, jis gali būti prarastas jūroje. Taigi, norėdamas toliau žvejoti, jo savininkas turės jį pakeisti kitu. Šiuo atveju pakeičiantis laivas nebūtinai bus identiškas ankstesniam, ir dėl to jo saugos įrenginius būtų galima pagerinti. Priešingai nei tvirtina ieškovai, tai neprieštaraus Komisijos argumentui, kad nauji laivai yra efektyvesni. Kadangi jūroje prarasto laivo nebegalima panaudoti

palyginimui, neišmanoma apskaičiuoti efektyvumo padidėjimo. Taigi nėra jokio pagrindo įpareigoti suinteresuotus laivų savininkus pirkti mažesnio pajėgumo laivus. Be to, jūroje prarastą laivą pakeičiantis laivas neturėtų turėti didesnio transportavimo pajėgumo.

- 98 Kalbant apie ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 5 dalyje nurodytą kriterijų (toliau – penktasis kriterijus), Komisija nesupranta, kokią išvadą padaro ieškovai iš teiginio, kad šis kriterijus peržengia „saugos“ sąvokos ribas. Ieškovams būtų naudinga, jei šią sąvoką ji būtų aiškinusi per plačiai, nes ji apimtų daugiau darbų. Todėl Komisija mano, kad penktojo kriterijaus formuluotė yra pagrįsta atsižvelgiant į Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnį. Bet kuriuo atveju iš pirmiau pateikto nagrinėjimo matyti, kad visi su ieškovų laivais susiję pasiūlymai buvo atmesti remiantis ketvirtuoju kriterijumi, todėl ginčijamo sprendimo panaikinimas tiek, kiek jis remiasi penktuoju kriterijumi, visiškai nepakeistų ieškovų padėties.
- 99 Kalbant apie šeštąjį kriterijų, Komisija mano, kad jis yra pagrįstas dėl pirmiau (šio sprendimo 93 punkte) nurodytų priežasčių.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 100 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija įvardija šešis prašymų dėl pajėgumo padidinimo priimtumo kriterijus (žr. šio sprendimo 13 punktą). Ieškovai tvirtina,

kad Komisija neturėjo kompetencijos nustatyti antrąjį, ketvirtąjį, penktąjį ir šeštąjį kriterijus. Jie būtent teigia, kad Komisija viršijo savo kompetenciją pagerinimo saugos srityje sąvoką taikydama tik egzistuojantiems, įregistruotiems, darbų pradžios momentu ne mažiau kaip penkerių metų amžiaus laivams (antrasis ir ketvirtasis kriterijai).

101 Pažymėtina, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog Komisija turi teisę imtis visų būtinų ar tinkamų pagrindinių teisės aktų įgyvendinimo priemonių tiek, kiek jos neprieštarauja šiems teisės aktams arba Tarybos įgyvendinimo teisės aktams (1984 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Zuckerfabrik Franken*, 121/83, Rink. p. 2039, 13 punktas; 1995 m. spalio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-478/93, Rink. p. I-3081, 31 punktas ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-239/01, Rink. p. I-10333, 55 punktas).

102 Šioje byloje iš Sprendimo 97/413 9 straipsnio (ir iš jame cituotų teisės aktų) išplaukia, kad Komisija turėjo teisę įgyvendinti šiame sprendime nurodytus tikslus ir išsamias taisykles pagal vadinamąją „administravimo komiteto“ procedūrą (taip pat žr. ginčijamo sprendimo 9 konstatuojamąją dalį). Remiantis teismų praktika, Komisija tokios procedūros atveju gali turėti ypač dideles vykdomąsias galias (šiuo klausimu žr. 1975 m. spalio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Rey Soda*, 23/75, Rink. p. 1279, 13 ir 14 punktus).

103 Vis dėlto Komisija netvirtina, kad ji turėjo teisę į ginčijamą sprendimą įtraukti visiškai naujus kriterijus. Sutikdama, kad dėl antrojo ir ketvirtojo kriterijų naujiems laivams negalėjo būti leidžiama padidinti pajėgumo pagal Sprendimo 97/413

4 straipsnio 2 dalį, ji vis dėlto teigia, kad šie kriterijai aiškiai išplaukia ar yra numanomi iš šios nuostatos (žr. šio sprendimo 79 punktą).

104 Kadangi visi ieškovų pareikšti ieškiniai yra dėl su visiškai naujais laivais susijusių prašymų, išnagrinėtina, ar netaikymas naujiems laivams įgyvendina Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje numatytą pagrindinį kriterijų, ar prieštarauja šiai nuostatai.

105 Reikia konstatuoti, kad Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis (žr. šio sprendimo 1 punktą) nenustato jokios laivo, kurio pajėgumas galėtų būti padidintas saugos srityje, amžiaus ribos. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad šios nuostatos formuluotė leidžia bet kokią pajėgumo padidinimą, susijusį su pagerinimu saugos srityje, jei dėl šio padidinimo nepadidėja žvejybos pastangos. Jei Taryba būtų norėjusi jos netaikyti naujiems laivams, tikrai tikėtina, kad ji būtų tai patikslinusi (šiuo požiūriu žr. šio sprendimo 117 punktą).

106 Taip pat pažymėtina, kad kitose nuostatose, kurios remiasi Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtimi, o būtent Sprendimo 98/125 priedo 3.3 punkte (žr. šio sprendimo 2 punktą) ir Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnio 2 dalyje (žr. šio sprendimo 3 punktą), nėra jokios nuorodos, kad ši išimtis skirta tik senesniems nei penkerių metų laivams (taip pat žr. Sprendimo 97/413 dvilyktą konstatuojamąją dalį).

107 Šiuo atžvilgiu reikia nurodyti, kad Reglamento 2792/1999 6 straipsnis vadinasi „Laivyno atnaujinimas ir žvejybinių laivų modernizavimas“. Komisija posėdyje pripažino, kad šio reglamento 6 straipsnio 2 dalis atspindėjo Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį. Pirmosios instancijos teismas mano, ypač

atsižvelgdamas į minėtą pavadinimą, kad jei 6 straipsnio 2 dalis būtų taikoma tik seniems laivams, reglamente tai būtų nurodyta.

- 108 Priešingai nei teigia Komisija, Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta pagerinimo sąvoka turi būti suprantama kaip numatanti ne konkretaus laivo, o nacionalinio laivyno pagerinimą. Šiuo požiūriu ypač pažymėtina, kad Sprendimo 8/125 priedo 3.3 punktas remiasi nacionalinio laivyno „saugos pagerinimo programa“ bendrai.
- 109 Taip pat būtina atsižvelgti į Sprendimo 97/413 tikslus. Šio sprendimo tikslas – žvejybos išteklių apsauga Bendrijos vandenyse. Vis dėlto Taryba atsižvelgė į „būtinybę Bendrijos žvejybos laivyne užtikrinti kuo griežtesnes saugos normas“ (dvylikta konstatuojamoji dalis). Dėl to į minėtą sprendimą ji įtraukė 3 straipsnį (dėl trumpesnių nei 12 metrų ilgio žvejybos laivų, bet ne tralerių) ir 4 straipsnio 2 dalį.
- 110 Priešingai nei teigia Komisija, Sprendime 97/413 numatytam tikslui užtikrinti nebūtina, kad naujiems laivams būtų netaikoma šio sprendimo 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Šiuo požiūriu Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad pastaroji nuostata atitinką šį tikslą, nes ji uždraudžia bet kokią žvejybos pastangų padidinimą. Komisija, kuri nurodo labai didelius dydžio padidinimus dėl su sauga nesusijusių priežasčių, galėjo išnagrinėti laivus kiekvienu atveju atskirai, siekdama nustatyti, ar buvo padidintos žvejybos pastangos. Iš tiesų ji pati pažymi, kad tokio padidinimo draudimu siekiama įgyvendinti Sprendimo 97/413 bendrą tikslą, t. y. sumažinti žvejojamų žuvų kiekį Bendrijoje (žr. šio sprendimo 85 punktą).

- 111 Komisija teigia, kad Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi nesiekama įtvirtinti naujų žvejybos laivų įtraukimo procedūros. Šią procedūrą reglamentuoja Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnyje ir Sprendimo 97/413 6 straipsnyje numatyta įtraukimo ir išbraukimo tvarka.
- 112 Ieškovai neginčija šių Komisijos tvirtinimų. Iš tiesų jie pripažįsta, kad visiems naujiems laivams turi būti taikoma įtraukimo tvarka, numatyta pastarosiose nuostatose. Vis dėlto niekas netrukdo tam, kad pagal Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnyje ir Sprendimo 97/413 6 straipsnyje įtvirtintą įtraukimo į laivyną ir išbraukimo iš jo tvarką į laivyną įtrauktam laivui galiotų Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis. Iš tikrųjų Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnio 2 dalies paskutinis sakinyss nustato, kad dėl pagerinimo saugos srityje padidintą pajėgumą valstybė narė valdo taikydama nuolatinio savo laivyno atnaujinimo ir modernizavimo monitoringo priemones, numatytas minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalyje.
- 113 Reikia pridurti, kad įtraukimo į laivyną ir išbraukimo iš jo sistema, kuri nurodoma Sprendimo 97/413 6 straipsnyje, nėra taikoma tik naujiems laivams. Remiantis šia sistema, norint į laivyną įtraukti naudotą laivą (kuris anksčiau buvo, pavyzdžiui, kito nacionalinio laivyno dalis) būtina sumažinti pajėgumą. Komisija neginčija, kad gali būti leista padidinti naudotų laivų pajėgumą pagal minėto sprendimo 4 straipsnio 2 dalį.
- 114 Be to, Pirmosios instancijos teismas pastebi, kad pati Komisija Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį aiškino kaip leidžiančią prašyti padidinti pajėgumą dėl naujų laivų įtraukimo į laivyną.

115 Šiuo požiūriu reikia pažymėti, kad Sprendimo 2002/70, kuriuo nuo 2002 m. sausio 1 d. buvo panaikinta Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis, parengiamieji darbai parodo, jog Komisija manė, kad pastaroji nuostata taip pat taikoma ir naujiems laivams. Sprendimas 2002/70 pratęsė Sprendimo 97/413 taikymo laikotarpį iki 2002 m. gruodžio 31 dienos. Tačiau pagal Komisijos pateiktą Tarybos sprendimo, iš dalies keičiančio Sprendimą 97/413 (KOM(2001) 322 (galutinis), pasiūlymo motyvų išdėstymo formuluotę:

„Bet kokį (Sprendimo 97/413) pratęsimą turi bent jau lydėti priemonės, kuriomis siekiama veiksmingesnio (POP IV tikslų) įgyvendinimo. Todėl į priedą įtrauktas pasiūlymas panaikina šiuo metu pagal Sprendimo 97/413 <...> 3 ir 4 straipsnius egzistuojančias galimybes nustatyti didesnius POP tikslus remiantis saugos priežastimis. Statant naujus laivus turės būti atsižvelgta į atitinkamas minimalias saugos normas, o dabartiniai pajėgumų tikslai suteikia jų statymui reikalingus pajėgumus.“

116 Iš šios ištraukos aiškiai matyti, kad pati Komisija manė, jog Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis leido pateikti prašymus dėl pajėgumo padidinimo, susijusius su naujų laivų įtraukimu, ir kad ji ketino panaikinti šią nuostatą tiek, kiek ji, Komisijos nuomone, leido nustatyti per didelius POP IV tikslus.

117 Taip pat reikia pažymėti, kad praėjus metams po Sprendimo 2002/70 priėmimo Taryba priėmė Reglamentą Nr. 2371/2002, kurio 11 straipsnio 5 dalis, skirtingai nei Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis, aiškiai numato, kad galimas tik penkerių metų amžiaus ir senesnių laivų pajėgumo padidinimas, būtent susiję su sauga,

(žr. šio sprendimo 5 punktą). Šios nuostatos formuluotė, priešingai nei Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalies, yra tiksli ir siaura.

118 Komisija, kuri pripažįsta, jog 2003 m. sausio 1 d. įsigaliojusio Reglamento Nr. 2371/2002 11 straipsnio 5 dalis netaikoma šioje byloje ir kad ginčijamą sprendimą ji turėjo priimti remdamasi prašymų pateikimo momentu galiojusiomis nuostatomis, t. y. Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi, vis dėlto teigia, jog Reglamentas Nr. 2371/2002 „atspindėjo jos mąstymą“ šiuo atveju. Šiuo požiūriu konstatuotina, kad Reglamento Nr. 2371/2002 11 straipsnio 5 dalies ir ginčijamame sprendime išvardytų kriterijų panašumai yra akivaizdūs. Tačiau šių kriterijų nėra Sprendime 97/413 ir jie iš dalies pakeičia pastarojo apimtį. Ir nors Komisija turėjo pastabų dėl Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalies (žr. šio sprendimo 115 punktą), vis dėlto ji neturėjo teisės keisti jo apimties (žr. šio sprendimo 101 punktą).

119 Be to, kaip teisingai nurodo ieškovai ir Airija, konstatuotina, kad tarp Airijos ir Komisijos vykęs susirašinėjimas dėl prašymų padidinti pajėgumą parodo, kad pastaroji manė, jog naujiems laivams gali būti taikoma Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis.

120 1999 m. spalio 28 d. laišku Airija pirmą kartą Komisijos paprašė padidinti pajėgumą pagal Sprendimo 4 straipsnio 2 dalį. Šis prašymas buvo pagrįstas septyniais naujų statomų laivų savininkų prašymais. Savo atsakyme 1999 m. gruodžio 10 d. Komisija nenurodė jokio prieštaravimo dėl tos faktinės aplinkybės, kad prašymas buvo pateiktas dėl naujų laivų. Ji pasitenkino pažymėdama, kad „pašalintų laivų saugai

skirtų erdvių talpa taip pat turi būti žinoma, kad būtų galima apskaičiuoti saugai skirtą papildomą talpą naujuose laivuose“.

121 Susirašinėdama Komisija atkakliai prašė, kad būtų atliktas palyginimas tarp naujų ir senų laivų, kurie turėjo būti pakeisti. Savo 2001 m. sausio 23 d. laiške Komisija nurodė, kad ji žino, jog talpos, kurios galėtų būti laikomos skirtomis saugai, yra didesnės naujuose laivuose nei tuose, kuriuos jie pakeis, tačiau didinant POP tikslus į šią aplinkybę galėtų būti atsižvelgta tik tuo atveju, jei tos talpos galėtų būti tiksliai išmatuotos. Nors tarp Airijos ir Komisijos vyko susirašinėjimas, įskaitant ir 2001 metų pabaigoje išsiųstus laiškus dėl nagrinėjamų prašymų, aiškiai susijusių su naujais laivais, Komisija tik ginčijamame sprendime pirmą kartą nurodė, jog naujiems laivams netaikoma Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta tvarka.

122 Be to, konstatuotina, kad Komisijos pozicija šioje byloje yra prieštaringa. Viena vertus, ji teigia, kad Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis netaikoma naujiems laivams. Kita vertus, remdamasi ta pačia nuostata, ji leido padidinti naujų laivų pajėgumą, jei šie pakeitė jūroje prarastus laivus (ketvirtasis kriterijus). Tačiau jei Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis netaikoma naujiems laivams, ši nuostata negalėjo pagrįsti naujų laivų, pakeičiančių jūroje prarastus laivus, pajėgumo padidinimo.

123 Komisijos argumentas, pagal kurį jūroje prarastų laivų savininkai privalėjo juos pakeisti kitais, yra nepriimtinas. Net jei taip buvo, vis tiek Komisija leido Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį taikyti naujiems laivams, nors ir teigė, kad ši nuostata naujiems laivams netaikoma. Be to, pažymėtina, kad Komisija netgi seno

laivo savininkui, nors jis taip pat galėjo būti priverstas jį pakeisti, kai laivas tapo nenaudotinas ir nepatikimas, neleido remtis Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi.

124 Dėl Komisijos argumento, kad buvo neįmanoma apskaičiuoti naujų laivų, pakeičiančių jūroje prarastus laivus, efektyvumo padidėjimo, primintina, jog Komisija teigė, kad nauji laivai savaime padidina žvejybos pastangas (žr. šio sprendimo 126 punktą). Tačiau Komisija negali tuo pačiu metu teigti, jog nauji laivai yra efektyvesni už tuos, kuriuos jie pakeičia, ir pateisinti jūroje prarastų laivų pakeitimą naujais laivais tuo pagrindu, kad ji negalėjo apskaičiuoti naujų laivų efektyvumo padidėjimo.

125 Reikia pridurti, kad Komisija, kalbant apie ieškinio pagrindą, susijusį su vienodo požiūrio principo pažeidimu, pripažįsta, kad „savininkas, pageidaujantis nusipirkti naują laivą, (gali) parduoti senąjį ir gali dalį pastarojo įrenginių perkelti į naują laivą“. Iš to matyti, kad veiksniai, dėl kurių naujas laivas tampa efektyvesnis, nebūtinai savaime yra šiame laive.

126 Komisija teigia, kad iš esmės yra pripažinta, kad nauji laivai yra efektyvesni už tuos, kuriuos jie pakeičia, todėl net jei jų talpa ar galia išlieka nepakitusios, naujo laivo „realūs pajėgumai“ yra didesni. Taigi dėl naujo laivo įtraukimo neišvengiamai „padidėja atitinkamų laivų žvejybos pastangos“ ir todėl jam netaikoma Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis.

127 Reikia konstatuoti, jog Komisija nepakankamai teisiškai pagrindžia, kad naujo laivo įtraukimas būtinai padidintų žvejybos pastangas.

128 Akivaizdu, kad, kiek tai susiję su nagrinėjamu atveju, laivo žvejybos pastangos yra apibrėžiamos kaip jo veiklos ir pajėgumo rezultatas, išreikštas TB (žr. Sprendimo 97/413 1 straipsnio 2 dalį ir Sprendimo 98/123 3 straipsnio 1 dalies iii punktą). Be to, iš Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalies išplaukia, kad neleidžiama padidinti pajėgumo, jei dėl to padidėja žvejybos pastangos. Taigi jei galima daryti prielaidą, kad nauji laivai paprastai yra efektyvesni už senuosius, vis dėlto iš to negalima padaryti išvados, jog žvejybos pastangų požiūriu visi nauji laivai būtinai ir sistemingai yra efektyvesni už tuos, kuriuos jie pakeičia. Komisijos nurodytas technologinis pagerinimas (žr. šio sprendimo 88 punktą) nebūtinai susijęs su visais laivais. Remiantis ta pačia logika, pažymėtina, kad santykinai naujo ir turinčio modernios technologijos įrangą laivo savininkas gali pakeisti savo laivą patikimesniu ir stabilesniu nauju laivu, nepadidindamas žvejybos pastangų.

129 Nurodytina, kad niekas Komisijai netrukde kiekvienu atveju atskirai nustatyti, ar nauji laivai tikrai lėmė žvejybos pastangų padidėjimą, palyginti su ankstesniais laivais.

130 Dėl Komisijos argumento, jog naujas laivas turėtų atitikti naujas saugos normas ir jam nebūtų reikalingas didelis pagerinimas, iš tiesų tai susiję su Komisijos politine pozicija, kuri dabar yra įtvirtinta konkrečiuose teisės aktuose (žr. šio sprendimo 117 ir 118 punktus). Vis dėlto šia Komisijos pozicija negalima remtis norint pakeisti *ex post facto* Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalies formulotę. Galima teigti, kad tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas, teisės aktų leidėjas manė, jog senų žvejybos laivų pakeitimas nauju laivu gali būti pageidautinas saugos požiūriu.

131 Be to, Komisija tvirtinta, kad, kalbant apie naują laivą, pajėgumas padidėja ne vien dėl saugos pagerinimo, bet taip pat dėl bendro naujo laivo pranašumo. Todėl neišmanoma nustatyti, ar pajėgumo padidėjimas yra „išskirtinai“ susijęs su pagerinimu saugos srityje, kaip to reikalauja Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis.

132 Šis argumentas nepriimtinas. Nors Komisija dėl naujų laivų pranašumo argumentuoja bendrai, nenurodydama kiekvieno prašymo aplinkybių (žr. šio sprendimo 128 punktą), tarp Komisijos ir Airijos vyriausybės vyko susirašinėjimas dėl lyginamosios analizės, reikalingos nustatyti naujų laivų pajėgumo padidėjimui, kurį lemia saugos ar kitoje srityje atliktas pagerinimas. Komisijos prašymu buvo suformuluoti iš naujo prašymai, kad ji galėtų atlikti būtiną palyginimą. Todėl ji dabar negali teigti, kad neišmanoma nustatyti, ar padidėjimas buvo susijęs su sauga.

133 Galiausiai ketvirtasis kriterijus pagerinimo saugos srityje sąvoką apriboja „laivo modernizavimo darbų virš pagrindinio denio“ atlikimu (žr. taip pat šeštąjį kriterijų šio sprendimo 13 punkte). Akivaizdu, kad daugelis ieškovų prašymų susiję su talpos padidėjimu žemiau pagrindinio denio. Šiuo požiūriu pakanka konstatuoti, kad pagal Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį pertvarkymai žemiau pagrindinio denio uždrausti, jei dėl jų padidėja žvejybos pastangos. Vis dėlto Komisija nenustatė, kad tokio tipo pertvarkymai sistemingai lėmė tokį padidėjimą. Taigi ir vėl tam, kad galėtų atsakyti į šį klausimą, Komisija laivus turėjo nagrinėti kiekvienu atveju atskirai.

134 Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau pasakyta, reikia konstatuoti, kad Komisija, ginčijamame sprendime nustatydama šioje byloje taikytinuose teisės aktuose

nenumatytus kriterijus, viršijo savo kompetenciją. Taigi pirmąjį ieškinių pagrindą reikia priimti ir ginčijamą sprendimą panaikinti, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškinių pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

¹³⁵ Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji, be savo išlaidų, turi padengti ir ieškovų nurodytas bylinėjimosi išlaidas. Airija padengia savo bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinius, kuriuos pareiškė Thomas Faherty (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larry Murphy (T-236/03) ir O'Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03).**

- 2. Panaikinti 2003 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimą 2003/245/EB, susijusį su Komisijos gautais prašymais nustatyti didesnius IV daugiametės orientavimo programos tikslus siekiant pagerinti ilgesnių kaip dvylikos metrų ilgio laivų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas, tiek, kiek jis taikomas kitų ieškovų laivams.**

- 3. Komisija padengia savo ir antrame punkte nurodytų ieškovų patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

- 4. Pirmame punkte nurodyti ieškovai padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

- 5. Airija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Paskelbta 2006 m. birželio 13 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

R. García-Valdecasas

PRIEDAS

T-219/03 **Mullglen Ltd**, ģsteigta Kilibegse (Airija),

T-220/03 **Cavankee Fishing Co. Ltd**, ģsteigta Greencastle (Airija),

T-221/03 **Padraigh Coneely**, gyvenantis Claregalway (Airija),

T-222/03 **Island Trawlers Ltd**, ģsteigta Kilibegse,

T-223/03 **Joseph Doherty**, gyvenantis Burtonport (Airija),

T-224/03 **Thomas Faherty**, gyvenantis Kilronan, Arano salose (Airija),

T-225/03 **Pat Fitzpatrick**, gyvenantis Inišmore, Arano salose (Airija),

T-226/03 **Ocean Trawlers Ltd**, ģsteigta Kilibegse,

T-227/03 **Brendan Gill**, gyvenantis Liforde (Airija),

T-228/03 **Eugene Hannigan**, gyvenantis Kilibegse,

T-229/03 **Edward Kelly**, gyvenantis Greencastle,

T-230/03 **Peter McBride**, gyvenantis Downings (Airija),

T-231/03 **Hugh McBride**, gyvenantis Downings,

T-232/03 **Adrian McClennaghan**, gyvenantis Greencastle,

T-233/03 **Noel McGing**, gyvenantis Kilibegse,

T-234/03 **Eamon McHugh**, gyvenantis Kilibegse,

T-235/03 **Gerard Minihane**, gyvenantis Skiberine (Airija),

T-236/03 **Larry Murphy**, gyvenantis Castletownbere (Airija),

T-237/03 **Eileen Oglesby**, gyvenanti Kincasslagh (Airija),

T-238/03 **Patrick O'Malley**, gyvenantis Golvéjuje (Airija),

T-239/03 **O'Neill Fishing Co. Ltd**, įsteigta Kilibegse (Airija),

T-240/03 **Cecil Sharkey**, gyvenanti Clogherhead (Airija).